

اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر فرسودگی تحصیلی دانشآموزان پسر

سعیده حسین پور^۱ ◎ دکتر باقر سرداری^۲

چکیده: این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر فرسودگی تحصیلی دانشآموزان پسر انجام شده است. پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل همه دانشآموزان پسر پایه ششم ابتدایی شهر ماکو در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ به تعداد ۴۴۶ نفر بود. نمونه آماری پژوهش شامل ۴۰ نفر از دانشآموزانی بود که با روش نمونه‌گیری هدفمند و با توجه به ملاک‌های ورود و خروج انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. در این مطالعه، شرکت‌کنندگان هر دو گروه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون پرسشنامه فرسودگی تحصیلی (ABS) را تکمیل کردند، سپس شرکت‌کنندگان گروه آزمایش تحت آموزش‌های مربوط به یادگیری خودگردان، طی ۱۵ جلسه ۵۰ دقیقه‌ای قرار گرفتند، اما در این مدت آزمودنیهای گروه کنترل تنها آموزش‌های رسمی مدرسه را دریافت می‌کردند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس در برنامه SPSS انجام گرفته است. تحلیل داده‌ها نشان داده که آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان منجر به تفاوتی معنادار میان گروه‌ها در نمره کل فرسودگی تحصیلی و همچنین در مؤلفه‌های خستگی تحصیلی، بدبینی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان شده است ($p < 0.05$). بنابراین می‌توان گفت که آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان تأثیری معنادار بر فرسودگی تحصیلی و ابعاد آن شامل خستگی، بدبینی و ناکارآمدی تحصیلی در دانشآموزان پسر دارد و منجر به کاهش فرسودگی تحصیلی می‌شود.

کلیدواژگان: آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان، فرسودگی تحصیلی، دانشآموزان پایه ششم

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱/۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۲/۱۱

- کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، گروه علوم تربیتی و روانشناسی، واحد خوی، دانشگاه آزاد اسلامی، خوی، ایران. saedeh.h1990@gmail.com
- نویسنده مسئول: استادیار گروه علوم تربیتی و روانشناسی، واحد خوی، دانشگاه آزاد اسلامی، خوی، ایران. sardary1152bagher@iaukhoy.ac.ir

رشد و بالندگی هر جامعه مرهون نظام آموزشی آن جامعه است. در عصر حاضر تعلیم و تربیت و به طور کلی تحصیل بخش مهمی از زندگی افراد را تشکیل می‌دهد و در این میان کمیت و کیفیت این تحصیل نیز نقش مهمی در آینده افراد ایفا می‌کند (شیخ‌الاسلامی و کریمیان پور، ۱۳۹۷)، یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های آموزش و پژوهش امروز، افزایش کیفیت یادگیری در دانشآموزان و حل و فصل مشکلات و موانع یادگیری در آنان است (مرادی، فتحی، غریب‌زاده و فائیدفر، ۱۳۹۵). در چند سال اخیر پدیده‌ای جدید که توجه صاحب‌نظران را به خود جلب کرده و تأثیری منفی بر فرایند آموزش و یادگیری به جا گذاشته است، فرسودگی تحصیلی^۱ نام گرفته است. فرسودگی تحصیلی یا فرسودگی در محیط‌های تحصیلی علی‌رغم اینکه به طور سنتی در محیط‌های صنعتی و سازمانی مورد مطالعه قرار گرفته بود، اخیراً توجه بیشتری را به خود جلب کرده است (والبورگ، ۲۰۱۴). فرسودگی تحصیلی به معنای احساس خستگی به سبب تقاضاها و الزامات تحصیل، داشتن یک حس بدینانه و بدون علاقه نسبت به مطالب و تکالیف درسی و نیز احساس پیشرفت شخصی ضعیف در امور درسی و تحصیلی تعریف می‌شود (وانگ، گوان، لی، شینگ و روئی، ۲۰۱۹).

فرسودگی تحصیلی شامل سه بعد خستگی هیجانی^۲، مسخ شخصیت یا بدینی تحصیلی^۳ و ناکارآمدی تحصیلی یا کاهش دستاوردهای شخصی^۴ است (سو و همکاران، ۲۰۱۷). بعد خستگی هیجانی به صورت احساس فشار بهویژه خستگی مزمن ناشی از کار بیش از حد در فعالیتهای درسی و بدینی بروز می‌کند. بدینی یا مسخ شخصیت به صورت نگرش بدینانه و بی‌تفاوتی نسبت به تکالیف، فقدان علاقه نسبت به کارهای مربوط به تحصیل و بی‌معنی پنداشتن آنها و در نهایت، فقدان کارایی مربوط به تحصیل به صورت حالتی همچون احساس شایستگی پایین، پیشرفت پایین و فقدان احساس موفقیت در تکالیف تحصیلی بروز داده می‌شود (کمال‌پور، عزیززاده فروزی و تیرگری، ۱۳۹۵). فرسودگی تحصیلی که پاسخی به دشواریهای مسیر پیش‌روی فراگیر در کنار آمدن با این فشارهاست، نتیجه یک ناهمخوانی میان منابع آموزشی و انتظارات خود و دیگران برای موفقیت تحصیلی است (سالملا-آرو، کیورو، لسکینن و نورمی، ۲۰۰۹^۵).

مدل نظری فرسودگی تحصیلی اشاره به این دارد که ایجاد و ظهور یکی از ابعاد چندگانه فرسودگی تحصیلی سبب تسریع در گسترش ابعاد دیگر می‌شود. طبق این مدل خستگی هیجانی به هر دلیل در ابتدا

1. Academic burnout

2. Walburg

3. Wang, Guan, Li, Xing & Rui

4. Exhaustion

5. Cynicism

6. Reduced personal efficacy

7. Xu

8. Salmela-Aro, Kiuru, Leskinen & Nurmi

رخ می دهد و گسترش آن منجر به بدینی می شود و در نهایت سبب ایجاد ناکارآمدی می گردد (طهماسب زاده شیخلاز، شیخی و عظیم پور، ۱۳۹۷). در چنین شرایطی که فرد احساس ناکارآمدی می کند، این تصور در او ایجاد می شود که نمی تواند در انجام یک فعالیت به نتیجه مورد نظر برسد. در این حالت، فراگیر به فعالیتهای تحصیلی ارزش و اهمیت نمی دهد و علاقه به تحصیل در او کاهش می یابد (قدم پور، فرهادی و نقی بیرانوند، ۱۳۹۵). دانش آموزان با فرسودگی تحصیلی بالا عالمولاً علائمی همچون خودانتقادی، بی اشتیاقی نسبت به مطالب درسی، خودکارآمدی تحصیلی پایین، عدم تمايل به حضور مستمر در کلاس، عدم مشارکت در فعالیتهای کلاسی، غیبت مکرر و احساس بی معنایی و بی کفایتی در یادگیری مطالب درسی را تجربه می کنند (أتالاین، بالکیش، تزل، اونال و کایراک، ۲۰۱۵).

بر اساس نظریه های جدید آموزش فراگیران را باید به فعالیت و اداشت و از این طریق هم سبب ایجاد نگرش، انگیزه و باور مثبت و هم سبب بهبود عملکرد تحصیلی آنان شد (کاراهوچا، کاراهوچا، کارا اوغلو، گولو اوغلو و عارف اوغلو، ۲۰۱۰). در زمینه مهارتهای آموخته شده به منزله یکی از متابع بازدارنده فرسودگی تحصیلی، عناصر یادگیری خودگردان نقشی بر جسته دارند. یادگیری خودگردان^۱ به عنوان یک مفهوم عمومی به فعالیتهای رفتاری، شناختی، فراشناختی و انگیزشی دانش آموزان که در جریان یادگیری شان سهیم اند، اطلاق می شود (پانادره، ۲۰۱۷). به عبارت دیگر، یادگیری خودگردان عبارت است از کنترل فعالی که از طریق آن دانش آموزان یادگیری خود را بددست می گیرند و از دستیابی به اهداف یادگیری خود اطمینان حاصل می کنند (گارسیا، فالکنر و ویوین، ۲۰۱۸). یادگیری خودگردان شامل توانایی ذهنی افراد در سازماندهی پژوهه های یادگیری فردی، پیشرفت و راهبردهای لازم برای انجام دادن فعالیتها و مقابله کردن با موانع است (باسو و آبرائو، ۲۰۱۸). در نظریه یادگیری خودگردان، آموزش راهبردهای برنامه ریزی، نظارت و ارزیابی یادگیری می تواند بر اهداف شخصی مؤثر باشد (اسپرسوس و بول، ۲۰۱۵).

فقدان مهارت در تجزیه و تحلیل تکلیف، تعیین هدف و برنامه ریزی و سازگاری در انجام دادن تکلیف، سبب یأس و نالمیدی دانش آموزان در امر یادگیری می شود. سازمان دادن و تنظیم فرایندهای اصلی یادگیری و فعالیتهای مربوط به آن از طریق خودگردانی صورت می گیرد (پور محمد و اسماعیل پور، ۱۳۹۴). آموزش راهبردهای خودگردانی به دانش آموزان این امکان را می دهد که با برنامه ریزی، سازماندهی و خودبازبینی به شیوه های تکلیف مدارتر به انجام تکالیف درسی و فعالیتهای روزمره بپردازند (گلشن پور و بهرامی، ۱۳۹۷). دانش آموزان به کمک راهبردهای خودگردانی می توانند شکسته های متعدد

1. Atalayin, Balkis, Tezel, Onal & Kayrak
2. Karahoca, Karahoca, Karaoglu, Gulluoglu & Arifoglu
3. Self-regulated learning
4. Panadero
5. Garcia, Falkner & Vivian
6. Basso & Abrahão
7. Spruce & Bol

خود را دوباره مورد بررسی و بازبینی قرار دهنده و در نهایت یادگیری فعال در دانش آموzan بهبود می‌یابد. این دانش آموzan از طریق خودگردانی می‌توانند از مفید بودن راهبردهای خاص برای حل مسئله کارا و یادگیری مؤثر آگاهی داشته باشند (پینتریج، ۱۹۹۵؛ ترجمه شهرآرای، ۱۳۹۰).

فراگیران با خودگردانی بالا در یادگیری، به جای دریافت منفعلانه دانش، به گونه‌ای فعال در تعیین هدف، انتخاب مسیر، تعیین ابزارها، روش و راهبردهای مطالعه، نظرات بر عملکرد و در صورت لزوم اصلاح فرایند پیشرفت در گیر می‌شوند و مسئولیت یادگیری را به عهده می‌گیرند (واحدی، هاشمی و شفیعی‌سورک، ۱۳۹۳). همچنین، دانش آموzan خودگردان فرایند یادگیری خود را ایجاد می‌کنند، هدفمندند و راهبردهای شناختی، فراشناختی، انگیزه و رفتار خود را کنترل می‌کنند (تنگ و ژانگ، ۲۰۱۶). برای تبدیل شدن به یادگیرندگانی خودگردان، دانش آموzan باید تعدادی از راهبردهای یادگیری را با در نظر گرفتن زمینه‌ها و نیازهای گوناگون در موقعیت‌های خاص یادگیری به کار گیرند و بر آنها تسلط یابند (کیستنر، راکوتزی، اوتو، کلیمه و باتنر، ۲۰۱۵). در این راستا، مطالعات قبیری طلب و فولادچنگ (۱۳۹۴) و صائمی، دیلم و اکبری‌داغی (۱۳۹۳) نشان داد که راهبردهای یادگیری خودگردان تأثیری معنادار بر سطح پایین فرسودگی تحصیلی دانش آموzan دارد. همچنین، رینولدز^۳ (۲۰۱۹) در مطالعه‌ای با بررسی راه حل‌های بالقوه فرسودگی در دانشجویان خاطر نشان کرد که آموزش یادگیری خودگردان به طور قابل توجهی بر کاهش افسردگی و فرسودگی تحصیلی و بهبود عملکردهای تحصیلی و روانشناسی مؤثر است. جانگ^۴ (۲۰۱۳) نیز در پژوهشی مطرح کرد که یادگیری خودگردان نقش واسطه‌ای معنادار در رابطه میان تمرکز تنظیمی و فرسودگی تحصیلی و فرسودگی تحصیلی نیز نقش واسطه‌ای معنادار در رابطه میان یادگیری خودتنظیم و پیشرفت تحصیلی دارد. پژوهش مائیپا، پیهالتو، یارونویا و پلتونن^۵ (۲۰۱۸) نشان داد که خودتنظیمی انگیزشی دانشجویان به طور معناداری بر افزایش در گیری تحصیلی و کاهش فرسودگی تحصیلی مؤثر است. ارگن و کانادلی^۶ (۲۰۱۷) نیز در مطالعه‌ای خاطر نشان کردند که آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی به طور معناداری منجر به بهبود پیشرفت تحصیلی دانش آموzan می‌شود.

دانش آموzan در دوران تحصیل با موقعیت‌های چالش برانگیز تحصیلی بسیاری روبرو می‌شوند و اگر عملکردی مناسب نداشته باشند، سلامت روانی آنها به خطر می‌افتد که این مساله منجر به افت تحصیلی، نگرش منفی به تحصیل و حتی ترک تحصیل آنها می‌شود. در مقابل انجام رفتار مناسب در این موقعیت‌ها به صورت خودانگیخته باعث احساس رضایت، امید و نگرش مثبت به تحصیل می‌شود (فولادی، کجباف و قمرانی، ۱۳۹۵). با توجه به پژوهش‌های انجام گرفته، فرسودگی تحصیلی به منزله یک عامل اساسی

1. Teng & Zhang

2. Kistner, Rakoczy, Otto, Klieme & Büttner

3. Reynolds

4. Jung

5. Mäenpää, Pyhältö, Järvenoja & Peltonen

6. Ergen & Kanadli

بازدارنده در پیشرفت و عملکرد تحصیلی دانشآموزان مطرح است و هزینه‌های هنگفتی بر جوامع تحمیل می‌کند، لذا ضرورت تعیین اثربخشی مداخلات آموزشی همچون آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان در کاهش فرسودگی تحصیلی به چشم می‌خورد. همچنین با توجه به اینکه فرسودگی تحصیلی از سنین پایین شروع می‌شود و در خلال سالهای تحصیل افزایش می‌یابد، روش‌های یادگیری خودگردان به کار برده شده برای مداخله می‌تواند به عنوان روش‌هایی برای پیشگیری نیز مطرح شود که در این صورت بررسی اثربخشی آنها می‌تواند به عنوان مقدمه‌ای برای کاربست این فنون و روشها در پیشگیری مورد ملاحظه قرار گیرد. بنابراین پژوهش حاضر، با هدف پاسخ‌گویی به این پرسش انجام گرفته است که آیا آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر فرسودگی تحصیلی دانشآموزان پسر مؤثر است؟

روش

پژوهش حاضر از نوع مطالعات نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون – پس‌آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل همه دانشآموزان پسر پایه ششم ابتدایی شهر ماکو در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ به تعداد ۴۴۶ نفر بودند. با توجه به اهمیت حجم نمونه برای تعیین پذیری نتایج در حیطه علوم رفتاری معمولاً در پژوهش‌های آزمایشی و شباهت آزمایشی حداقل حجم نمونه برای هر یک از زیرگروه‌ها ۱۵ نفر پیشنهاد شده است (Gall, ¹ Borg, ² و Gall, ۱۹۹۶؛ ترجمه نصر و همکاران، ۱۳۹۱). بنابراین، از این جامعه، نمونه‌ای به حجم ۴۰ نفر با توجه به ملاک‌های ورود به مطالعه به روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب و به تصادف در دو گروه آزمایش (۲۰ نفر) و کنترل (۲۰ نفر) جایگزین شدند. نحوه انتخاب نمونه آماری نیز به این صورت بود که از میان ۹ مدرسه ابتدایی پسرانه شهر ماکو سه مدرسه به تصادف انتخاب و دانشآموزان مدارس انتخابی با در نظر گرفتن میانگین نمرات کسب شده در پرسشنامه فرسودگی تحصیلی مورد مطالعه قرار گرفتند. در ادامه، شرکت‌کنندگان در یک جلسه توجیهی شرکت کردند. در این جلسه، اهداف پژوهش برای آنها تشریح و سعی شد انگیزه و موافقت لازم آنان برای شرکت در پژوهش جلب شود. در این جلسه فرم همکاری در پژوهش را دانشآموزان تکمیل کردند و ضمن تأیید آن از سوی والدین، تصریح شد که شرکت‌کنندگان این حق و اختیار را دارند که در هر مرحله از پژوهش براساس میل و اختیار کامل به همکاری خود با پژوهشگر خاتمه دهند. همچنین پژوهشگر به مراجعت این اطمینان را داد که کلیه مطالب ارائه شده در جلسات آموزشی و نتایج پرسشنامه‌ها محروم‌مانه می‌ماند و در اختیار هیچ فرد و سازمانی قرار نمی‌گیرند و نتایج به صورت گروهی و بدون ذکر نام مراجعان تحلیل می‌شوند. برای سهولت شرکت دانشآموزان در پژوهش، ساعت‌جلسات آموزشی با توجه به شرایط و برنامه درسی آنان تنظیم شد. همچنین، برای رعایت اخلاق پژوهشی به شرکت‌کنندگان گروه کنترل

1. Gall
2. Borg

اطمینان داده شد که پس از انجام دادن پژوهش جلسات درمانی برای آنها نیز به طور کامل اجرا می‌شود. در این پژوهش شرکت کنندگان دو گروه در مرحله پیش‌آزمون پرسشنامه فرسودگی تحصیلی را تکمیل کردند، سپس پژوهشگر آزمودنیهای گروه آزمایش را طی ۱۵ جلسه ۵۰ دقیقه‌ای تحت آموزش‌های مربوط به یادگیری خودگردان قرار داد. در زمان انجام مداخله روی گروه آزمایش، شرکت کنندگان گروه کنترل در فهرست انتظار بودند و آموزش‌های عادی و رسمی مدرسه را دریافت می‌کردند. بعد از پایان جلسات درمانی، مجدداً هر دو گروه پرسشنامه فرسودگی تحصیلی را در مرحله پس‌آزمون تکمیل کردند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس در برنامه SPSS انجام گرفت.

● ملاک‌های ورود

مشغول به تحصیل بودن در مقطع ششم ابتدایی، داشتن جنسیت پسر و دامنه سنی ۱۱ و ۱۲ سال، قرار داشتن دانش‌آموzan در وضعیت تحصیلی قابل قبول و نیازمند تلاش در نوبت اول تحصیلی، داشتن وضعیت جسمی و روانی مطلوب برای شرکت در مطالعه، کسب رضایت از والدین دانش‌آموز برای شرکت در مطالعه و تمایل فرد برای همکاری ملاک‌های ورود به پژوهش بودند. همچنین، با توجه به نقطه برش پرسشنامه فرسودگی تحصیلی دانش‌آموzanی انتخاب شدند که در مقیاس فرسودگی تحصیلی میانگین نمره آنها بیشتر از ۴۵ بود.

● ملاک‌های خروج

عدم همکاری دانش‌آموز یا خانوode در هر یک از مراحل پژوهش، عدم تمایل دانش‌آموز برای ادامه همکاری، دامنه سنی بالاتر از ملاک ورود به مطالعه، سابقه مصرف داروهای روانپزشکی برای اختلالات کودک، سابقه مصرف مواد مخدر در خانواده دانش‌آموز.

● ابزار پژوهش

● مقیاس فرسودگی تحصیلی (ABS)¹

مقیاس فرسودگی تحصیلی را برسو، سالانوا و شافلی² در سال ۲۰۰۷ ساخته‌اند که سه حیطه فرسودگی، یعنی خستگی تحصیلی، بدبینی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی را می‌سنجد. این ابزار ۱۵ گویه دارد. هر کدام از گویه‌ها در طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۵) نمره‌گذاری می‌شود. خستگی تحصیلی، پنج ماده (۱، ۴، ۷، ۱۰ و ۱۳)، بدبینی تحصیلی چهار ماده (۲، ۵، ۱۱ و ۱۴) و ناکارآمدی تحصیلی، شش ماده (۳، ۶، ۸، ۹، ۱۲ و ۱۵) دارد. شایان ذکر است که گویه‌های مربوط به ناکارآمدی تحصیلی به صورت جملات مثبت مطرح شده‌اند و به طور معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. دامنه نمرات فرسودگی تحصیلی از ۱۵

1. Academic Burnout Scale (ABS)

2. Bresó, Salanova & Schaufeli

تا ۷۵ است، هر چه نمره افراد پایین تر باشد و به سمت ۱ سوق یابد، یعنی این افراد فرسودگی تحصیلی کمتری دارند و هرچه نمره افراد بالاتر باشد و به سمت ۷۵ سوق یابد یعنی افراد فرسودگی تحصیلی بیشتری دارند. پایایی پرسشنامه را سازندگان آن به ترتیب ۰/۷۰، ۰/۷۲ و ۰/۷۵ برای سه حیطه فرسودگی تحصیلی محاسبه کرده‌اند. برخی از پژوهشها روایی مقیاس را از طریق تحلیل عاملی تأییدی برسی کرده و شاخص برازنده‌گی تطبیقی^۱، شاخص برازنده‌گی افزایشی^۲ و شاخص ریشه میانگین مجددات خطای تقریب^۳ را مطلوب گزارش کرده‌اند (نعمی، ۱۳۸۸). کمالپور و همکاران (۱۳۹۵) نیز در پژوهشی پایایی مقیاس را با استفاده از آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۲ و ۰/۷۵ گزارش کرده‌اند.

● پکیج آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان

به منظور آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان، از برنامه مداخله‌گرایانه یادگیری خودگردان استفاده شده که براساس مطالعات انجام شده و یافته‌های پیوندی طراحی شده است (عربزاده، کدیور و دلار، ۱۳۹۳؛ مصطفایی و مهاجر، ۱۳۸۷). این آموزش طی ۱۵ جلسه ۵۰ دقیقه‌ای از آذر تا بهمن ماه ۱۳۹۶ انجام شده است.

جدول ۱. پکیج آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان

جلسه اول	● آشنایی با شرکت‌کنندگان، انجام پیش‌آزمون و معرفی طرح.
جلسه دوم	● معرفی یادگیری خودگردان و تأکید بر اهمیت راهبردهای یادگیری خودگردان در آموزش.
جلسه سوم	● آموزش راهبرد شناختی تکرار و تمرین – مرور ویژه تکالیف ساده (مکررخوانی، مکررنویسی) و تکالیف پیچیده (خط کشیدن زیر مطالب مهم، علامت‌گذاری و حاشیه‌نویسی) – ارائه تکلیف منزل جهت تمرین راهبردهای آموزش داده شده.
جلسه چهارم	● آموزش راهبرد شناختی سطح و گسترش معنایی ویژه تکالیف ساده (استفاده از واسطه‌ها و تصویر ذهنی) و تکالیف پیچیده (یادداشت برداری و قیاس‌گری) – ارائه تکلیف.
جلسه پنجم	● آموزش راهبرد شناختی سازماندهی ویژه تکالیف ساده و پایه (دسته‌بندی اطلاعات جدید در قالب حیوانات، گیاهان، مواد معدنی و...) و پیچیده (تهییه فهرست عنوانین یا سرفصلها و تبدیل متن درسی به طرح و نقشه و نمودار) – ارائه تکلیف.

1. Comparative fit index (CFI)
2. Incremental fit index (IFI)
3. Root mean square error of approximation (RMSEA)

جدول ۱۰ (ادامه)

● آموزش راهبرد فراشناختی برنامه‌ریزی (تعیین هدف مطالعه و پیش‌بینی زمان لازم برای یادگیری) - ارائه تکلیف.	جلسه ششم
● آموزش راهبرد فراشناختی کنترل و نظارت یا خودنظراتی (ارزشیابی از پیشرفت و نظارت بر توجه) - ارائه تکلیف.	جلسه هفتم
● آموزش راهبرد فراشناختی خودنظمدهی (تعديل سرعت مطالعه و اصلاح یا تغییر راهبرد شناختی) - ارائه تکلیف.	جلسه هشتم
● آموزش راهبرد مدیریت زمان (تنظیم برنامه هفتگی و ماهیانه)، بازبینی برنامه هفتگی درس خواندن، فرم تکمیل شده خودنظراتی زمان مطالعه، پاداش دادن به خود هنگام استفاده مؤثر از زمان درس خواندن.	جلسه نهم
● آموزش راهبرد مدیریت سازماندهی محیط (انتخاب محیط پور نور، آرام و ساکت) و وضعیت فیزیکی هنگام مطالعه (عدم مطالعه به حالت درازکش و مطالعه به صورت قدم زدن یا نشسته) - ارائه تکلیف.	جلسه دهم
● آموزش راهبرد مدیریت منابع - راهبردهای کمک خواستن و تنظیم تلاشها	جلسه یازدهم
● آموزش راهبرد انگیزشی واکنشهای عاطفی موقفیت و شکست و واکنشهای عاطفی منفی (آشنا کردن دانش آموزان با افکار منفی) و تأثیر آن بر رفتار، تشخیص دادن افکار منفی از احساسات منفی (نظیر احساس غمگینی، عصبانیت، نگرانی و غیره)، واکنش عاطفی مشیت (جانشینی سازی افکار مثبت به جای افکار منفی) - ارائه تکلیف.	جلسه دوازدهم
● آموزش راهبرد انگیزشی منبع کنترل - ارائه تکلیف.	جلسه سیزدهم
● آموزش راهبرد انگیزشی تعیین اهداف واقع‌بینانه (تعريف روش و واضح هدف، تهیه فهرست گامهای لازم جهت نیل به اهداف، تشخیص موانع موجود و غیره) و ارائه تکلیف.	جلسه چهاردهم
● جمع‌بندی و انجام پس‌آزمون	جلسه پانزدهم

■ یافته‌ها

میانگین سنی برای گروه آزمایش ۱۱/۷۰، گروه کنترل ۱۱/۵۵ و میانگین سنی کل شرکت‌کنندگان ۱۱/۶۳ بود.

جدول ۲. شاخصهای مرکزی و پراکنده‌گی برای فرسودگی تحصیلی و مؤلفه‌های آن

متغیرها	گروه	مرحله	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار
آزمایش	آزمایش	پیش‌آزمون	۴۷	۶۱	۵۳/۳۵	۴/۰۱
		پس‌آزمون	۴۰	۵۳	۴۶/۴۵	۳/۶۷
کنترل	تحصیلی	پیش‌آزمون	۴۶	۵۹	۵۲/۳۵	۴/۰۰
		پس‌آزمون	۴۴	۵۴	۵۰/۰۰	۲/۹۵
آزمایش	خستگی	پیش‌آزمون	۱۵	۲۱	۱۸/۳۰	۱/۸۶
		پس‌آزمون	۱۳	۱۹	۱۶/۱۰	۱/۷۱
کنترل	تحصیلی	پیش‌آزمون	۱۵	۲۲	۱۷/۴۵	۱/۹۰
		پس‌آزمون	۱۴	۲۱	۱۶/۸۰	۱/۷۰
آزمایش	بدبینی	پیش‌آزمون	۱۳	۱۹	۱۵/۵۰	۱/۵۷
		پس‌آزمون	۱۰	۱۶	۱۳/۱۵	۱/۶۹
کنترل	خستگی	پیش‌آزمون	۱۳	۱۸	۱۵/۲۰	۱/۳۲۲
		پس‌آزمون	۱۲	۱۷	۱۴/۷۰	۱/۳۰
آزمایش	ناکارآمدی	پیش‌آزمون	۱۶	۲۴	۱۹/۵۵	۲/۲۵۹
		پس‌آزمون	۱۴	۲۱	۱۷/۲۰	۱/۹۸۹
کنترل	تحصیلی	پیش‌آزمون	۱۶	۲۴	۱۹/۷۰	۲/۴۷
		پس‌آزمون	۱۵	۲۱	۱۸/۵۰	۱/۹۳

بر اساس جدول ۲، شرکت کنندگان دو گروه آزمایش و کنترل در پیش‌آزمون فرسودگی تحصیلی و مؤلفه‌های آن شامل خستگی، بدبینی و ناکارآمدی دارای سطح میانگین مشابهی‌اند، اما در پس‌آزمون فرسودگی تحصیلی و مؤلفه‌های مربوطه شرکت کنندگان گروه آزمایش سطح میانگین پایین‌تری نسبت به شرکت کنندگان گروه کنترل دارند. همچنین، نتایج آزمون شاپیرو - ویلک حاکی از نرمال بودن توزیع داده‌ها در متغیر فرسودگی تحصیلی و مؤلفه‌های آن دارد ($P < 0.05$) و پیش‌فرض نرمال بودن توزیع داده‌ها برای انجام دادن تحلیل کوواریانس برقرار بوده است.

جدول ۳. نتایج همگنی واریانسها برای فرسودگی تحصیلی و مؤلفه‌های آن

معناداری	df Σ	df \backslash	F	متغیر وابسته
۰/۸۰۰	۳۸	۱	۰/۰۶۵	فرسودگی تحصیلی
۰/۱۷۱	۳۸	۱	۱/۹۴۷	خستگی
۰/۲۵۱	۳۸	۱	۱/۳۶۱	بدبینی
۰/۱۴۵	۳۸	۱	۲/۲۱۷	ناکارآمدی

در ادامه، نتایج آزمون لون حاکی از برقراری فرض همگنی واریانسها برای فرسودگی تحصیلی و مؤلفه‌های آن بود (جدول ۳). همچنین، پیش‌فرض همگنی شبی خط رگرسیونی و وجود رابطه خطی میان متغیر همپراش و متغیر وابسته مورد بررسی قرار گرفتند که نتایج حاکی از برقراری این دو پیش‌فرض برای نمره کل فرسودگی تحصیلی بود (جدول ۴).

جدول ۴. نتایج تحلیل کوواریانس اثرات میان-گروهی برای فرسودگی تحصیلی در دو گروه

توان آماری	مجذور اتا	سطح معناداری	F	میانگین مجدورات	مجموع مجدورات	منبع تغییرات	متغیر
۰/۲۹۰	۰/۰۵۵	۰/۱۵۷	۲/۰۸۹	۷/۴۵	۷/۴۵	گروه*پیش‌آزمون	
۱	۰/۶۷۹	۰/۰۰۰۱	۷۸/۱۷۸	۲۸۷/۰/۰۸	۲۸۷/۰/۰۸	پیش‌آزمون	فرسودگی تحصیلی
۱	۰/۵۶۵	۰/۰۰۰۱	۴۸/۰۶۴	۱۷۶/۴۹	۱۷۶/۴۹	گروه	
			۳/۶۷	۱۳۵/۸۶	۱۳۵/۸۶	خطا	

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن نمرات پیش‌آزمون به عنوان متغیر همپراش، آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان منجر به تفاوت معنادار میان گروه‌ها در نمره کل فرسودگی تحصیلی ($F=48/064$, $\eta^2=0/565$), به میزان ۵۶ درصد شده است. بدین معنا که ۵۶ درصد از تفاوت‌های فردی در متغیر فرسودگی تحصیلی به سبب تفاوت در عضویت گروهی (تأثیر مداخله) است. لذا، آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان منجر به کاهش میانگین نمرات شرکت‌کنندگان گروه آزمایش

(با توجه به جدول ۲) در نمره کل فرسودگی تحصیلی نسبت به گروه کنترل شده است. از این روش می‌توان گفت آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر فرسودگی تحصیلی دانش آموزان مؤثر است. توان آماری ۱ نیز بیانگر کفايت حجم نمونه و دقت آماری قابل قبول برای این نتیجه گيری است.

در ادامه، به منظور بررسی پیش فرض همگنی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس برای مؤلفه‌های خستگی، بدینی و ناکارآمدی از آزمون M باکس استفاده شده که نتایج آن حاکی از عدم معناداری این آزمون برای مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی بوده است ($F=2/130$, $P=0.925$). از این روش با توجه به برقرار بودن پیش فرض همگنی ماتریس واریانس-کوواریانس برای انجام تحلیل کوواریانس چندمتغیری و اطمینان از نبود خطر همخطی چندگانه در متغیرهای وابسته از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری برای بررسی تفاوت مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی در دو گروه استفاده شده است. همچنین، پیش فرض همگنی شبیه خط رگرسیونی وجود رابطه خطی میان متغیر همپراش و متغیر وابسته مورد بررسی قرار گرفته است که نتایج آن در جدول ۵ حاکی از برقراری این دو پیش فرض برای مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی بود.

جدول ۵. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیری برای دو گروه در مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی

نام آزمون	ادرزش	F	معناداری	ضریب اتا	توان آزمون
لامبدای ویلکز	۰/۵۸۲	۱۵/۳۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۵۸۲	۱
اثر پیلایی	۰/۴۱۸	۱۵/۳۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۵۸۲	۱
اثر هتلینگ	۱/۳۹۱	۱۵/۳۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۵۸۲	۱
بزرگترین ریشه روی	۱/۳۹۱	۱۵/۳۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۵۸۲	۱

با توجه به نتایج جدول ۵ با کنترل اثر پیش آزمون، سطح معناداری آزمون لامبدای ویلکز، حاکی از این است که حداقل از نظر یکی از مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی در دو گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنادار وجود دارد و نشانگر آن است که ۵۸ درصد از تفاوت مشاهده شده در میانگین مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی مربوط به تأثیر آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان است. در ادامه، جدول ۶ نتایج تحلیل کوواریانس اثرات میان-گروهی را برای مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی در دو گروه نشان می‌دهد.

جدول ۶. نتایج تحلیل کوواریانس اثرات میان-گروهی برای میانگین مؤلفه‌های فرسودگی

مؤلفه	منبع تعییرات	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	ضریب اتا	توان آزمون
خستگی	گروه*پیش آزمون	۰/۲۳۵	۰/۲۳۵	۰/۴۴۴	۰/۵۱۰	۰/۰۱۴	۰/۰۹۹
	پیش آزمون	۸۹/۴۳	۸۹/۴۳	۱۷۶/۸۰	۰/۰۰۰۱	۰/۸۳۵	۱
	گروه	۱۹/۰۷	۱۹/۰۷	۳۷/۷۰	۰/۰۰۰۱	۰/۵۱۹	۱
	خطا	۱۷/۷۰	۰/۵۰۶				
بدبینی	گروه*پیش آزمون	۰/۲۵۵	۰/۲۵۵	۰/۲۰۰	۰/۶۵۸	۰/۰۰۶	۰/۰۷۲
	پیش آزمون	۳۶/۷۹	۳۶/۷۹	۲۹/۶۹	۰/۰۰۰۱	۰/۴۵۹	۱
	گروه	۳۲/۳۹	۳۲/۳۹	۲۶/۱۴	۰/۰۰۰۱	۰/۴۲۸	۰/۹۹۹
	خطا	۴۳/۳۶	۱/۲۳۹				
ناکارآمدی	گروه*پیش آزمون	۲/۰۳	۲/۰۳	۲/۷۸	۰/۱۰۵	۰/۰۸۰	۰/۳۶۷
	پیش آزمون	۱۱۲/۵۴	۱۱۲/۵۴	۱۵۴/۱۰	۰/۰۰۰۱	۰/۸۱۵	۱
	گروه	۱۰/۱۲	۱۰/۱۲	۱۳/۸۶	۰/۰۰۱	۰/۲۸۴	۰/۹۵۱
	خطا	۲۵/۵۶	۰/۷۳۰				

نتایج جدول ۶ نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن نمرات پیش آزمون به عنوان متغیر همپراش (کمکی)، آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان منجر به تفاوت معنادار میان گروهها در مؤلفه‌های خستگی تحصیلی ($F=۳۷/۷۰$, $\eta^2=0/۵۲$)، بدبینی تحصیلی ($F=۲۶/۱۴$, $\eta^2=0/۴۳$) و ناکارآمدی تحصیلی ($F=۱۳/۸۶$, $\eta^2=0/۲۸۴$) شده است. لذا، کاربندی آموزش راهبردهای یادگیری خودگران منجر به کاهش میانگین نمرات شرکت‌کنندگان گروه آزمایش (با توجه به جدول ۲) در مؤلفه‌های خستگی تحصیلی، بدبینی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی نسبت به گروه کنترل شده است. از این‌رو می‌توان مطرح کرد که آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر مؤلفه‌های فرسودگی تحصیلی مؤثر است. توان آماری ۱ نیز بیانگر کفایت حجم نمونه و دقت آماری قابل قبول برای این نتیجه‌گیری است.

■ بحث و نتیجه گیری ■

این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر فرسودگی تحصیلی دانش آموزان انجام شده است. یافته های پژوهش نشان داد که آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان منجر به تفاوت معنادار میان گروهها در نمره کل فرسودگی تحصیلی به میزان ۵۶ درصد و در مؤلفه های خستگی تحصیلی ۵۲ درصد، بدینی تحصیلی ۴۳ درصد و ناکارآمدی تحصیلی ۲۸ درصد شده است. از این رو می توان گفت که آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان منجر به کاهش میانگین نمرات شرکت کنندگان گروه آزمایش در نمره کل فرسودگی تحصیلی و مؤلفه های آن شامل خستگی تحصیلی، بدینی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی نسبت به گروه کنترل شده است. همچنین می توان اشاره کرد که آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر فرسودگی تحصیلی و مؤلفه های آن در دانش آموزان مؤثر است. نتایج این یافته با بخشی از یافته های قنبری طلب و فولاد چنگ (۱۳۹۴)، رینولدز (۲۰۱۹)، جانگ (۲۰۱۳)، صائمی و همکاران (۱۳۹۳)، مائپا و همکاران (۲۰۱۸) و ارگن و کانادلی (۲۰۱۷) همسوست.

در این راستا، نتایج تعدادی از پژوهش ها حاکی از وجود رابطه معنادار بین یادگیری خودگردان و فرسودگی تحصیلی و تأثیر قابل توجه یادگیری خودگردان بر کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان است (صائمی و همکاران، ۱۳۹۳؛ یعقوبی، مختاران و محمدزاده، ۲۰۱۷؛ قنبری طلب و فولاد چنگ، ۱۳۹۴). همچنین، پژوهش هایی نیز اشاره دارند که یادگیری خودگردان نقش واسطه ای معنادار در رابطه میان تمرکز تنظیمی و فرسودگی تحصیلی و فرسودگی تحصیلی نیز نقش واسطه ای معنادار در رابطه میان یادگیری خودتنظیم و پیشرفت تحصیلی دارد (جانگ، ۲۰۱۳). مطالعات رینولدز (۲۰۱۹) و مائپا و همکاران (۲۰۱۸) نیز در راستای یافته های این پژوهش نشان دادند که آموزش یادگیری خودگردان و خودتنظیمی انگیزشی به صورت قابل توجه و نیرومندی بر کاهش افسردگی و فرسودگی تحصیلی و بهبود درگیری تحصیلی و عملکردهای روانشناسی مؤثر است. ارگن و کانادلی (۲۰۱۷) نیز در مطالعه ای خاطر نشان کرند که آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی به طور معناداری منجر به بهبود پیشرفت تحصیلی دانش آموزان می شود.

در تبیین این یافته زیمرمن و شانک¹ معتقدند که فراغیران با سطح بالای یادگیری خودگردان از لحاظ فراشناختی، انگیزشی و رفتاری، فرایندهای یادگیری را خودشان آغاز و هدایت می کنند و در زمینه انگیزشی نیز خود را با کفایت، خودکارآمد و مستعد درک می کنند (کول، لوگان و واکر²، ۲۰۱۱). ویژگی اصلی فراغیران خودگردان مشارکت فعال آنها در فرایند یادگیری و نیز ظرفیت بالای آنها برای یادگیری و عملکرد مطلوب است که آنها را از فراغیران با عملکرد نامطلوب تمایز می سازد. لذا آموزش

1. Zimmerman & Schunk
2. Cole, Logan & Walker

یادگیری خودگردان به دانشآموزان کمک می‌کند تا عادات یادگیری بهتری را به وجود آورند، مهارت‌های مطالعه خود را بهبود بخشنند (سیدیه- سوبرامانیا، نیاندو و زیبر^۱، ۲۰۱۷)، راهبردهای یادگیری را برای تقویت نتایج تحصیلی به کار گیرند، عملکرد خود را مورد بازبینی قرار دهند و پیشرفت آموزشی خود را ارزیابی کنند (دو برون، تیده، کمپ و ردفورد^۲، ۲۰۱۱).

راهبردهای یادگیری خودگردان تدبیری هستند که به یادگیری و یادآوری کمک می‌کنند. هرچند این راهبردها قابل یادگیری هستند ولی بعضی از یادگیرندگان از عهده یادگیری آن بر نمی‌آیند و لازم است در این زمینه آموزش ببینند (سیف، ۱۳۹۰). بنابراین، آگاهی و اطلاع دانشآموزان از راهبردهای یادگیری خودگردان و به کارگیری آنها در فرایندهای تحصیلی موجب می‌شود که این دانشآموزان مشکلات را چالشهایی بدانند که باید با آنها روبرو شوند و آنها را حل کنند و در برابر موانع تحصیلی پایداری و پشتکار نشان دهند که این امر موجب بهبود فرسودگی تحصیلی می‌شود (چن^۳، وانگ و کیم^۴، ۲۰۲۰).

راهبردهای یادگیری خودگردان همچنین موجب می‌شوند فراغیران در درک قوتها و ضعفها، انتخاب اهداف واقع‌بینانه، طرح‌ریزی برای اهداف و ارزشیابی کارها بهتر عمل کنند، بنابراین آنها کنترل بیشتری بر اعمال خود خواهند داشت (کرمی، الله‌کرمی و هاشمی، ۱۳۹۲). در ضمن کاربست این راهبردها به بهترین شیوه از تداخل شناختی و دل‌مشغولیهای ذهنی منفی ناشی از نقص در حافظه کوتاه‌مدت و دیگر عوامل حواس‌پرتی نیز جلوگیری به عمل می‌آورد (کیانی، عسگری و سالاری‌فر، ۱۳۹۵). بنابراین آموزش این راهبردها و فراغیری آنها از سوی فراغیران سبب می‌شود که آنها با آمادگی و اعتماد به نفس بیشتری با فرایندهای تحصیلی درگیر شوند و در نتیجه پیشرفت بهتری در عملکرد تحصیلی داشته باشند و در نتیجه رشد مثبت در انگیزه و کاهش فرسودگی تحصیلی را تجربه کنند.

به طور کلی، در تبیین این یافته می‌توان گفت که از طریق آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان دانشآموزان یاد می‌گیرند که چگونه از راهبردهای شناختی (تکرار و تمرین، بسط و تفصیل و سازماندهی) درجهت یادگیری بهتر استفاده کنند، چگونه برنامه‌ریزی کنند و تمام فرایندهای ذهنی خود را در راستای دستیابی به اهداف شخصی خود جهت دهند. همچنین، آنها یک سری باورهای انگیزشی و عواطف انتباقي (خوب‌باوري و احساس مثبت به انجام دادن و ظايف) را نشان می‌دهند، آنها برای زمان خود برنامه‌ریزی می‌کنند و از آن برای انجام دادن تکلیف بهره می‌گیرند و نشان می‌دهند که چگونه می‌توان محیط‌های یادگیری مطلوبی را سازمان داد. از این‌رو، آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان موجب افزایش تلاش و کوشش دانشآموزان برای مشارکت، کنترل و نظم بخشیدن به تکالیف تحصیلی

1. Siddaiah-Subramanya, Nyandowe & Zubair

2. De Bruin, Thiede, Camp & Redford

3. Chen

4. Kim

می شود و توسعه راهبردهای شناختی و انگیزشی به کاهش فرسودگی می انجامد. عدم برگزاری جلسات پیگیری برای تعیین تداوم اثرات درمانی در درازمدت و انجام پژوهش روی دانش آموزان پسر پایه ششم ابتدایی از جمله محدودیتهای این مطالعه بود. با توجه به یافته های پژوهش پیشنهاد می شود که برنامه آموزش یادگیری خودگردان بخشی از برنامه های آموزش مدارس باشد تا با بهره گیری از آن سطح راهبردهای خودگردان دانش آموزان ارتقا یابد و از این طریق فرسودگی تحصیلی کاهش یابد. همچنین پیشنهاد می شود که پژوهش های مشابهی به منظور روشن شدن اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان در طول زمان با مراحل پیگیری طولانی مدت انجام گیرد و مطالعات بیشتری در زمینه مقایسه اثربخشی آموزش یادگیری خودگردان با سایر رویکردهای مداخله ای انجام شود تا از این طریق بتوان بهترین رویکرد شرکت کنندگان را برای بهبود فرسودگی تحصیلی دانش آموزان اتخاذ کرد.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتابل جامع علوم انسانی

منابع

REFERENCES

- پورمحمد، ژیلا و اسماعیل پور، خلیل. (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش خودتنظیمی بر پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دختر هنرستانی تبریز. نشریه آموزش و ارزشیابی، ۱(۳۲)، ۹-۱۸.
- پینتیچ، بل. (۱۳۹۰). انگیزش در تعلیم و تربیت، ترجمه مهرناز شهرآرای. تهران: نشر علم. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی ۱۹۹۵).
- سیف، علی‌اکبر. (۱۳۹۰). روانشناسی پرورشی نوین: روانشناسی یادگیری و آموزش. تهران: نشر دوران.
- شیخ‌الاسلامی، علی و کریمیان‌پور، غفار. (۱۳۹۷). پیش‌بینی اشتیاق تحصیلی دانشآموزان براساس حمایت تحصیلی و جو روانی- اجتماعی کلاس. دوفصلنامه راهبردهای شناختی در یادگیری، ۶(۱۰)، ۹۶-۱۱۱.
- صادمی، حسن؛ دیلم، سمانه و اکبری‌داغی، حمزه. (۱۳۹۳). بررسی رابطه بین یادگیری خودتنظیم و مسئولیت‌پذیری با فرسودگی تحصیلی دانشآموزان دبیرستانی شرق گلستان: فصلنامه پژوهشنامه تربیتی، ۹(۴۰)، ۱۷-۳۲.
- طهماسب‌زاده شیخ‌لار، داود؛ شیخی، موریس و عظیم‌پور، احسان. (۱۳۹۷). نقش بهزیستی اجتماعی و فرسودگی تحصیلی در پیش‌بینی اشتیاق تحصیلی دانشجویان. نشریه راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، ۱۱(۲)، ۸۳-۹۰.
- عربزاده، مهدی؛ کدیور، پروین و دلاور، علی. (۱۳۹۳). بررسی اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خودگردان بر مهارت حل مسأله اجتماعی دانشآموزان. دوفصلنامه علمی- پژوهشی شناخت اجتماعی، ۳، ویژه‌نامه زمستان، ۷۱-۸۲.
- فولادی، اسماء؛ کجاف، محمدباقر و قمرانی، امیر. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش سرزندگی تحصیلی بر معنای تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانشآموزان دختر پایه سوم دوره اول متوسطه شهر مشهد. پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی، ۴(۳)، ۹۳-۱۰۳.
- قدمپور، عزت‌الله؛ فرهادی، علی و نقی‌بیرونوند، فاطمه. (۱۳۹۵). تعیین رابطه بین فرسودگی تحصیلی با اشتیاق و عملکرد تحصیلی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان. پژوهش در آموزش علوم پزشکی، ۱(۲)، ۶۰-۶۸.
- قنبی طلب، محمد و فولادچنگ، محبوبه. (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش راهبردهای شناختی بر فرسودگی تحصیلی و پیشرفت تحصیلی. دوفصلنامه راهبردهای شناختی در یادگیری، ۳(۴)، ۲۱-۳۸.
- کرمی، بختیار؛ الله‌کرمی، آزاد و هاشمی، نظام. (۱۳۹۲). اثربخشی آموزش راهبردهای شناختی و فراشناختی بر خلاقیت، انگیزه پیشرفت و خودپنداره تحصیلی. ابتكار و خلاقیت در علوم انسانی، ۲(۴)، ۱۲۱-۱۳۹.
- كمالپور، سمية؛ عزيززاده فروزی، منصوره و تیرگری، بتول. (۱۳۹۵). بررسی رابطه تاب‌آوری با فرسودگی تحصیلی در دانشجویان پرستاری. گام‌های توسعه آموزش پزشکی، ۱۳(۵)، ۴۷۶-۴۸۷.
- کیانی، سحر؛ عسگری، علی و سالاری‌فر، محمدحسین. (۱۳۹۵). وضعیت باورها و حالت فراشناختی و حافظه کاری دانشآموزان دوره متوسطه. فصلنامه تدریس پژوهی، ۴(۳)، ۷۹-۹۷.
- گال، دامین مردیت؛ بورگ، والتر و گال، جویس. (۱۳۹۱). روش‌های تحقیق کمی و کیفی در علوم تربیتی و روان‌شناسی (جلد اول)، ترجمه احمد رضا نصر و همکاران. تهران: انتشارات سمت (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی ۱۹۹۶).
- گلشن‌پور، مریم و بهرامی، هادی. (۱۳۹۷). اثربخشی آموزش راهبردهای یادگیری خودتنظیمی بر خودپنداره تحصیلی و موفقیت تحصیلی دانشآموزان دختر متوسطه اول. دوفصلنامه جامعه‌شناسی آموزش و پرورش، ۱۰(۱)، ۶۹-۸۴.
- مرادی، مسعود؛ فتحی، داود؛ غریب‌زاده، رامین و فائیدفر، زیبا. (۱۳۹۵). مقایسه فرسودگی تحصیلی، اهمال کاری تحصیلی

- و احساسات تنهایی در دانش آموزان با و بدون ناتوانی پادگیری. مجله پژوهشی ارومیه، ۲۷(۳)، ۲۴۸-۲۵۶.
- مصطفایی، علی و مهاجر، یحیی. (۱۳۸۷). بررسی اثری خشی آموزش مؤلفه های پادگیری خودگردان مبتنی بر مدل پینتريج بر خود کارآمدی. *فصلنامه روانشناسی تربیتی*، ۴(۱۲)، ۶۵-۸۵.
- نعمایی، عبدالزهرا. (۱۳۸۸). رابطه بین کیفیت تجارت پادگیری با فرسودگی تحصیلی دانشجویان کارشناسی ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز. *فصلنامه علمی مطالعات روان شناختی*، ۵(۳)، ۱۱۷-۱۳۴.
- واحدی، شهرام؛ هاشمی، تورج و شفیعی سورک، سینا. (۱۳۹۳). تأثیر سنتوات تحصیلی، روان رنجوری و راهبردهای پادگیری خودنظم دهنده بر فرسودگی تحصیلی: آزمون یک مدل مفهومی. *دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*، ۱۵(۳)، ۷۱-۸۰.

- Atalayin, C., Balkis, M., Tezel, H., Onal, B., & Kayrak, G. (2015). The prevalence and consequences of burnout on a group of preclinical dental students. *European Journal of Dentistry*, 9(3), 356-363.
- Basso, F. P., & Abrahão, M. H. M. B. (2018). Atividades de ensino que desenvolvem a autorregulação da aprendizagem. *Educação & Realidade*, 43(2), 495-512.
- Bresó, E., Salanova, M., & Schaufeli, W. B. (2007). In search of the “third dimension” of burnout: Efficacy or inefficacy?. *Applied Psychology: An International Review*, 56(3), 460-478.
- Chen, X., Wang, C., & Kim, D.-H. (2020). Self-regulated learning strategy profiles among English as a foreign language learners. *TESOL Quarterly*, 54(1), 234-251. doi:10.1002/tesq.540
- Cole, J., Logan, T. K., & Walker, R. (2011). Social exclusion, personal control, self-regulation, and stress among substance abuse treatment clients. *Drug and Alcohol Dependence*, 113(1), 13-20.
- De Bruin, A. B., Thiede, K. W., Camp, G., & Redford, J. (2011). Generating keywords improves metacomprehension and self-regulation in elementary and middle school children. *Journal of Experimental Child Psychology*, 109(3), 294-310.
- Ergec, B., & Kanadli, S. (2017). The effect of self-regulated learning strategies on academic achievement: A meta-analysis study. *Eurasian Journal of Educational Research*, 17(69), 55-74.
- Garcia, R., Falkner, K., & Vivian, R. (2018). Systematic literature review: Self-regulated learning strategies using e-learning tools for computer science. *Computers and Education*, 123, 150-163.
- Jung, E.-S. (2013). The influence of regulatory focus, self-regulated learning and academic burnout on academic achievement. *Journal of the Korea Academia-Industrial Cooperation Society*, 14(11), 5455-5464.
- Karahoca, D., Karahoca, A., Karaoglu, A., Gulluoglu, B., & Arifoglu, E. (2010). Evaluation of web-based learning on student achievement in primary school computer courses. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 5813-5819.
- Kistner, S., Rakoczy, K., Otto, B., Klieme, E., & Büttner, G. (2015). Teaching learning strategies: The role of instructional context and teacher beliefs. *Journal for Educational Research Online*, 7(1), 176-197.
- Mäenpää, K., Pyhältö, K., Järvenoja, H., & Peltonen, J. (2018). Nursing students' motivation regulation and its relationship with engagement and burnout. *Nordic Journal of Nursing Research*, 38(3), 143-150.
- Panadero, E. (2017). A review of self-regulated learning: Six models and four directions for research. *Frontiers in Psychology*, 8, Article 422. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2017.00422

- Reynolds, A. K. (2019). Potential solutions to medical student burnout. *Academic Medicine*, 94(8), 1066-1067.
- Salmela-Aro, K., Kiuru, N., Leskinen, E., & Nurmi, J.-E. (2009). School Burnout Inventory (SBI): Reliability and validity. *European Journal of Psychological Assessment*, 25(1), 48-57.
- Siddaiah-Subramanya, M., Nyandowe, M., & Zubair, O. (2017). Self-regulated learning: Why is it important compared to traditional learning in medical education?. *Advances in Medical Education and Practice*, 8, 243-246.
- Spruce, R., & Bol, L. (2015). Teacher beliefs, knowledge, and practice of self-regulated learning. *Metacognition and Learning*, 10(2), 245-277.
- Teng, L. S., & Zhang, L. J. (2016). A questionnaire-based validation of multidimensional models of self-regulated learning strategies. *Modern Language Journal*, 100(3), 674-701.
- Walburg, V. (2014). Burnout among high school students: A literature review. *Children and Youth Services Review*, 42, 28-33.
- Wang, M., Guan, H., Li, Y., Xing, C., & Rui, B. (2019). Academic burnout and professional self-concept of nursing students: A cross-sectional study. *Nurse Education Today*, 77, 27-31.
- Xu, W., An, Y., Ding, X., Yuan, G., Zhuang, Y., & Goh, P. H. (2017). Dispositional mindfulness, negative posttraumatic beliefs, and academic burnout among adolescents following the 2016 Yancheng Tornado. *Personality and Individual Differences*, 116, 405-409.
- Yaghoobi, A., Mokhtaran, M., & Mohammadzadeh, S. (2017). Predicting academic burnout (exhaustion) based on cognitive styles and psychological resilience. *Iranian Evolutionary Educational Psychology Journal*, 1(1), 7-13.



پژوهشکاران علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتابل جامع علوم انسانی